

(המשך מעמוד 9)

הורה דרורי להפסיק את פעולת הפלאנגות. אך ארבע שעות לאחר מכן ניתנה להם אורכה נוספת. להמשיך בפעולתם. למרות לחצי האמריקאים שיצאו לאלתר ממחנות הפליטים. הרמטכ"ל התיר לפלאנגות

להמשיך עד לשעה 5.00 בשבת בבוקר, אך הם המשיכו מעבר ל שעה זאת, ויצאו להמחנות כדי שום "איזונים" מצד המפקדים הישראליים, אלא בצורה מסודרת, בדיוק בדרך שבה נכנסו - דרך קווי הצבא.

האגדה על "2000 המחבלים"

"מחבל" אחד שנתפס, חי או מת, כמערכ ביירות או כמחנות הפליטים, הוא דפח תמוה. האם יתכן כי מישהו יצר אגדה על "2000 מחבלים" רק כדי לספק נימוק נר סף לכניסת צה"ל למערכי ביירות, ולהכנסת הפלאנגות למחנות הפליטים? מי זה היה?

העמודים הפנימיים של עיתוני ראש השנה ביום 17.9.82, הוכנו עוד בתחילת השבוע, לפני שנודע על כניסת צה"ל למערכי ביירות. בכל העיתונים הופיעו ראש יונת נחמים עם הרמטכ"ל, עם ראש אמ"ן ועם צמרת צה"ל. באף אחד מן ה-ראיונות שהוכנו לפני כניסת צה"ל לביירות המערבית לא נאמר כי נשארו בעיר

לראות את הישגיו המלהמה?

אלוף ישיא: שלושה חודשים אחרי המלחמה ניתן לכנס את הדברים ולומר שהצי הכוס מלאה והצי הכוס ריקה, תלוי איך רוצים להציג את השאלה. אם הצי הכוס המלאה, ניתן לומר ש-סולקה תשתית המחבלים הנרכזת והמאורגנת מביירות. אין ספק בכך. פוגו מפקדות המחבלים מביירות וכל מה שיותר מביירות זה בעצם מין "כונס נכסים אחורי" כזה, שנשאף כדי להגן על אינטרסים או לפחות להגן על ניצב, שבו יש גרעין פוליטי וצבאי מאחור. אם המצב ישתנה ניתן יהיה לחזור לביירות, כי הורה לביירות היא בכל אופן בראש מעיניהם של המחבלים. הסורים סולקו ממרחב ביירות ולא יוכלו להשפיע יותר על

"יריעות אחרונות", עמוד פנימי: 17.9.82

האם הכניסה למערכי העיר היתה באמת היוזינית?

"היום אנו רואים, בדי עבר, כי הכניסה היתה מוצדקת וחיונית ביותר. נותרו שם כמה מאות מחבלים, נותרו כלי נשק רבים, מרגמות מכל הסוגים, נשק אנטונונקי, תחמושת רבה ואפילו טנק אחד. את כל זה אנו יודעים עכשיו וזה עוד לא הכל כי עוד לא נכנסנו למהגות הפליטים ואין אנו יודעים מה עוד יש שם. כל הדברים האלו היו יכולים לקום מחדש על הרגליים וכדי למנוע זאת - נכנסנו פנימה".

"יריעות אחרונות", עמוד חיצוני 17.9.82

מערכת אבולנט של חיזוב

הפלאנגות - שכן הוא הקיף את המחנות מסביב - ואפילו היה יודע מה הם עלו לים לעשות, אך לעומת זאת אין כוחות הפלאנגות פועלים באחירות צה"ל, ולכן ממשלת ישראל אינה אחראית על מעשיהם, היו מה שהיו. בגליון חריב מיום ב', 20 בספטמבר, מתפרסמת תשובתו של הרמטכ"ל לשאלת כתב זר, ששאל אותו אם הוא, הרמטכ"ל, אישר לפלאנגות להיכנס למחנות. תשובה: אנהנו לא נותנים קודרות לפלאנגות. אנהנו לא אחראים עליהם. אני מציע שתשאל את הפלאנגות. הפלאנגות הם לבנוניים ולבנון היא שלהם, הם פועלים כפי שהם חושבים שהם צריכים לפעול. מי שואל את השאלות האלה, לא מבין מה קורה בלבנון. קו אחר של מערכת החיזוב היה להטיל את האשמה על האמריקאים. שבגללם לא נטל על עצמו צבא לבנון את משימת הטיהור במחנות, או לחלופין, לא נטל על עמו את השמירה על המחנות. בג' יורה מיוחית", שכביכול היתה טרוצה. עובדה היא שהגיונה המיוחית היא היתה טרוצה כלל. למרות היעדרו המצער של הצבא הלבנוני, ועובדה היא כי הרמטכ"ל אישר לפלאנגות להמשיך בפעולתם במחנות הפליטים, עד שבת בבוקר, למרות שהאמריקאים היוי אלה שלחצו עליהם לצאת משם לאלתר, כבר ביום שישי ב-בוקר!

מערכת החיזוב שאיפיינה את מילחמת הלבנון הגיעה לאחד משיאיה בפרשת הסכב מביירות. ההודעות הרישמיות הראשונות נמסרו בכלי התקשורת האלקטרוני ביום השבת 18.9.82 וביום הראשון 19.9.82, שהיו ימי חג ראש השנה, ולא הופיעו בהם עיתונים. ביום א' דיווח קול ישראל בכל מהדר רות החדשות שלו, בזו אחר זו, שצה"ל סגר על מחנות הפליטים צבא ושאלאל ממערב, אך לא סגרו עליהם ממזרח, ושם היתה הפריצה שדרכה חדרו הפלאנגות למחנות בלי יריעת צה"ל. גירסה זאת לא החזיקה מעמד זמן רב, שכן מייד ניזרח מישוה שבראיונות שה-עניקו הרמטכ"ל ושרהביטחון לעיתונות בערב-החג. הם טענו שצה"ל כיתר את מחנות הפליטים מכל עבר, ולא הותיר שום פריצה ממזרח. הרמטכ"ל אמר בעניין זה דברים מפורשים לחלוטין: "מחנות הפליטים בורג-אל-ברג-נה, שאתידא, צבא ופקהאני מוקפים עדידי כוחות צה"ל". שלב זה "נעלם" שרון מלחיתקי שורת, ובמשך ימים ארוכים לא אמר דבר. היה זה הרמטכ"ל שהשיב לשאלות הקשות. הוא נותרו בידו אפשרויות רבות, שכן הוא כבר אמר קודם לכן בראיון ל-טלוויזיה כי "מי שמכיר את הפלאנגות, יכול היה לצפות מה יעשו. הגירסה החדשה היתה: צה"ל אומנם ידע על כניסת

חודשים אחי בכלא

(המשך מעמוד 68)

מסיבה ביטחונית. נתקלתי פה באסירים שכבר ברחו פעמיים ושלוש, והם באים למחלקה הזו לכמה שבועות ואחרי-כך חוזרים לכלא של שפוטס. בכלא ההוא פוטי אותה רק ב-10 בערב. כל היום הם חופשיים, מי שרוצה עובד ויש להם את כל האמצעים להנעים את הזמן. מישחקי כדור-רגל, כדורסל, ביליארד, פינג-פונג והכל.

כל דבר שאני מבקש דוחפים לי לתוך התא. ביקשתי לשחק כדורגל, או הביאו לי כדורגל לחצר הקטנה. שם אני משחק עם עצמי ובוועט בקיר. כל מי שאני מבקש לראות מביאים לתאי, ולא לוקחים אותי למישרדו כמו כל אסיר רגיל. רופא, עובדי סוציאלי, רב ומנהל.

מה שמצחק הוא, שהמחלקה הזאת שבה אני נמצא נחשבת להכי ביטחונית בהולנד. הכינוי שלה הוא "הבונקר". כי זה ממש בונקר. ובכל זאת, לפני חודשיים, היתה כאן בריחה כמו בסרטים. שישה אסירים השתלטו על שלושת הסוהרים שהיו כאן, קשרו את רגליהם וידיהם ונעלו אותם פה בתא - כמו סרדינים לייצוא. הם פירקו מהם את כל המפתחות והסתלקו. אחד מהם היה באמת קליבר בינלאומי, מבוקש בכל אירופה. הוא שפוט גם באיטליה לשלושים שנה, ומשם ברח מאחד מבתי-הכלא השר-מורים ביותר. זהו הם קוראים הכלא ה-ביטחונית ביותר במדינה!

בערך חודש לפני הבריחה, תפסו כאן על הגג של הכלא שני ישראלים שחדרו מחוץ לכלא. מסביב לכלא יש טלוויזיה במעגל סגור והם כנראה לא ידעו על כך. בהתי-חלה היו הסוהרים בטוחים שהם באו בשבילי, כי הם ישראלים. באו אלי וערכו חיי פושים, החליפו לי את התא, ובסוף התברר בחקירתם כי הם חדרו לכאן כדי לשחרר ישראלי אחר, שמו יניב, שחי בהרוד לפני כמה זמן היתה עליו כתבה בהעולם הזה. העבירו אותו מיד לכלא ברוטרדאם ואני מניח שהוא כבר הוסגר לגרמניה על סמים.

מוסיקה

מרדיו פקין

ההולנדים גם הורידו לי את השעון לפני כחודשיים בטענה של בדיקה ביטחונית. לבדוק אם אין זה אקרה ועד היום הם עדיין מחזיקים אותו בידם. כל זה סתם כדי להטריד אותי ולהעסיק אותי בקטינות, כדי שלא אתפנה לחשוב על דברים אחרים. כל שבוע מחליפים לי את התא. כל יום חיפושים בתא. בקיצור - הם כבר יצאו לי מהאף, לכן פניתי לכמה ידידים וביקשתי שיגישו עצומה לקונסוליה ההולנדי-דית בתלאביב, על תנאי החוקתי כאן. וביקשתי שיודיעו גם לעורר-דין רום שית-גיים למיבצע זה.

לאחרונה התחיל לזוז פה משהו, ונקבע להביא את התיק שלי לפני ועדת-המנהלים של כל בתי-הסוהר בהולנד, המתכנסת אחת לחודשיים. אם יהיה איוה מנהל שיהיה מוכן לקבל אותי אליו, או עובר מכהן, ואם איש מהם אינו רוצה בי, אני מסוגל לסיים את תקופת מאסרי כאן. כלומר, בעוד כעשר-ריב חודש, ביקשתי מהקונסול שלנו שית-ערב, ויבקש שיעבירו אותי לבית-הסוהר ששם יש עוד שלושה ישראלים והתנאים שם זה ממש גרוע-גרוע לעומת כאן. הכל תלוי עכשיו באותה פגישה. חבל שר-הצדק של הולנד אינו קורא את העולם הזה, כי אז הייתי כותב את כל מה שאני חושב עליו.

שמתי לב שבזמן האחרון חלו אצלי שי-נויים מהותיים. אני עושה פתאום דברים שאף פעם לא עשיתי. למשל, אני מאזין פתאום ימים רצופים לרדיו פקין. מה לי ולפקין? אני עוקב אחרי המוסיקה שלהם ואחרי התרבות שלהם. הכל כזה מבלבל ואיני יודע מה אני מחפש בכלל. אני ישן כל היום וער בלילה, הפסקתי לעבוד בתאי ואין לי יותר זכות לקטנינה. אבל גיליתי שאפשר לחיות גם בלי זה.

יורם דנרסברגר

במשך 5 חודשים מאז שנרצחה דפנה כרמון

נחקרו 600 איש.

אלכסנדר אנדריאה

הוחק במעצד סודי

במשך 60 ימים -

ועכשיו שוחרר גם

החשוד השני, אחרי

41 ימים מעצר

דענים בכור האטומי עסקו לפי בר-קשת המיסטרה, בבדיקת מיכנסיו של הדייג'ודגמן ניסים דהן. החיפוי בן ה-28, ישה-התואר, בעל עינים ירוקות וגבה-קיר מה, שוכה להצלחה לא מבוטלת אצל נשות חיפה הסביבה, נאלץ למסור את מיכנסיו לחוקרי המיסטרה. הסיבה - על המיכנסים נתגלו כמה טיפות דם. הבדיקה לא העלתה חוצאה ברורה. כמות הדם לא הספיקה כדי להגיע למסקנה חד-משמעית. הדם היה אמנם מסוג A, אך לא במאה אחוז. החור קרים לא יכלו לקבוע בוודאות כי היה זה דמה של החיילת דפנה כרמון, שנרצחה בשבוע הראשון של מלחמת-הלבנון. ב-17 באוקטובר החליט המפקח ישראל מיורחי לעצור את ניסים דהן, בשלב זה היו עצביהם של חוקרי-המיסטרה, שעסקו במירדף אחרי הרוצח של דפנה כרמון, מתוחים ביותר. היה זה אחרי כישלונם הר-מחפיר שנתגלה בריבים עם שיחוררו של חשוד הראשון ברצח, אלכסנדר אנדריאה מנצרת, שהוחק במעצר במשך 60 יום, בלי שאיש ידע על כך, ושותרר. (העולם הזה 2353).

עם מעצרו של דהן, נכנסו מיורחי ואני שיו לחקירה שלומיאלית נוספת. מיורחי עצר את ניסים דהאן, תחרי-לה ל-48 שעות. אחרי-כך הוא ביקש מ-